

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת כִּי תִשָּׂא - זְהִירוֹת מִן הַחֲטָא

"זֶה יִתְּנוּ כָּל הַעֹבְרִים עַל הַפְּקָדִים מִחֲצִית הַשְּׁקָל" (שמות ל, יג)

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו נזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר דרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שירלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

כל אדם צריך להבין, שיתכן שהוא נמצא במצב של "חציו זכאי וחציו חייב", ואף יתכן שכל העולם מצוי במצב של "חציו זכאי וחציו חייב".

הוא עלול בחטא אחד להטות חלילה את כל העולם כולו לכף חובה. כאשר האדם יפנים זאת, הרי שהוא יפחד מאוד, מהאש הבוערת, **אש תגבורת הדינים שלאחר מאה ועשרים שנות חייו.**

על יסוד דברי 'אור החיים' הקדוש הללו, הגאון ר' שלום מרדכי הכהן שבדרון זצ"ל (מהרש"ם מברצען) ביאר את הפסוק: "זֶה יִתְּנוּ" (שמות ל, יג) - הקב"ה הראה למשה רבינו מטבע של אש, מחצית השקל.

"מחצית השקל" - רמז לכך שאדם צריך לראות את העולם כולו - חציו זכאי וחציו חייב. המצב שקול.

צריך לדעת ולהפנים שכל מעשה יכול להטות את הכף לזכות או לחובה. בנוסף, יש לזכור - **מדובר במטבע של אש!**

כאשר ישראל יזכרו את האש של תגבורת הדינים, שתהיה לעתיד לבוא, שוב לא יהיה להם כלל רצון לחטוא, וידבקו בתורה הקדושה ובמצוות.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	ריבון חס
י"מ	17: 05	18: 18	18: 58
ת"א	17: 22	18: 15	18: 54
מ"ב	17: 23	18: 16	18: 55
כ"ל	17: 24	18: 17	18: 57

הקב"ה הראה למשה רבינו כמין מטבע של אש, שמשקלה מחצית השקל. לכן נאמר "זֶה" - כלומר להראות באצבע.

כידוע, אש מסמלת את תגבורת הדינים.

ה'אור החיים' הקדוש מפרש את הפסוק שמופיע בפרשת משפטים: "כִּי תִצָּא אֵשׁ וּמִצָּאָה קִצִּים וְנֶאֱכַל גְּדִישׁ אוֹ הַקֶּמֶה אוֹ הַשְּׂדֵה שְׁלֵם יִשְׁלֹם הַמִּבְעֵר אֶת הַבְּעֵרָה" (שמות כב, ה) באופן הבא:

"כִּי תִצָּא אֵשׁ" - הכוונה לאש של חרון אף. **מדוע יצאה האש? בגלל ריבוי החטאים שחטאו בני אדם, נעשה חרון אף בעולם.**

האש הזאת **"מִצָּאָה"** בהתחלה את ה"קִצִּים" - אותם רשעים, שהבעירו את האש.

אך לפעמים החטאים כל כך מרובים, והאש כל כך גדולה, עד שהפורענות עלולה חלילה לפגוע גם באנשים אחרים - **"וְנֶאֱכַל גְּדִישׁ"** אלו ילדים קטנים וגדולי ישראל. **"אוֹ הַקֶּמֶה"** - הפגיעה עלולה חלילה להגיע גם לעם ישראל כולו.

התורה הקדושה מזהירה על כך: **"שְׁלֹם יִשְׁלֹם הַמִּבְעֵר אֶת הַבְּעֵרָה"** - אותם רשעים, שהבעירו את חרון האש המכלה, יתבעו בשמיים על הריגת רבים, חפים מפשע.

יתברר לאותם רשעים שהם רצחו, מתוך יסורים קשים, אנשים, נשים וטף שכלל לא הכירו.

כאשר האדם יבין וידע באלו האשמות הוא עלול להיתבע, יתעורר בו פחד כה גדול מן החטא, עד שלא יהיה לו כלל רצון לחטוא.

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק י"ח

האם בדגים יש בישולי גויים?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':
דגים גדולים שגוי מבשל אותם, יש בהם משום איסור בישולי גויים. אולם דגים קטנים, אין בהם משום בישולי גויים. הדברים אמורים דווקא בסוגי דגים שבמינם נאכלים כשהם גדולים [כגון האמנון או הפורל וכדומה], ולכן, כשהם קטנים, אינם עולים על שולחן מלכים. אולם דגים קטנים, שבמינם נאכלים קטנים ועולים על שולחן מלכים [כגון דג אנשובי], יש בהם משום בישולי גויים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג סי"ב), ש"ך (שם סי"ק טז).

דגים קטנים שנמלחו, בין על ידי ישראל ובין על ידי גוי, וראויים כעת לאכילה [כגון דג הרינג], אם עבר גוי ובישל אותם- הם מותרים. אולם דגים מלוחים שנאכלים על ידי הדחק ללא בישול אף שנמלחו, יש בהם משום בישולי גויים. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיג סי"ב).

דגי טונה יש בהם משום בישולי גויים. **מקורות:** הראש"ל בשו"ת 'ביע אומר' ח"ה (חיו"ד סימן ט) ובספרו 'הליכות עולם' ח"ד (עמוד קכח), מפני שמבשלים אותם ברותחים מבלי שיקדימו לעשנם כלל. וכיוון שהם דגים גדולים, עולים הם על שולחן מלכים ושרים בלי ספק. ע"ש. וכ"כ בספר 'אורחות הבית' להגר"מ שטרנבוך (עמוד עה), ובספר 'שמירת הכשרות- גדסי' (עמוד פז). ודלא כמ"ש בשו"ת 'ישכיל עבדי' ח"ז (חיו"ד סימן ו ס"ד). ולעניין דגי טונה בהכשר בד"ץ עדה החרדית- כיום אין בהם בישולי גויים לדעת הספרדים. כן העיד הרב אלתר מוסקוביץ חבר בכשרות בד"ץ העדה החרדית. הו"ד בקובץ 'בית הלל' (כסליו תש"ס עמוד נה). ושוב ראיתי בשו"ת 'מעין אומר' ח"ה (עמוד קפג) משמיה דהראש"ל הגר"ע יוסף, שאכן הם מקפידים על בישולי גויים לדעת הספרדים.

דג מעושן, מלוח או כבוש, אינו בכלל איסור בישול עכו"ם. **מקורות:** שו"ע ורמ"א (יו"ד סימן קיג סי"ג). ובקובץ 'שערי הוראה' ח"ד בשם הגרש"א שטרן, כל ההיתר של מעושן אמור רק כשחום האש אינו מספיק כדי להביא לדרגת בישול, ובכוחו לפעול רק עישון בלבד, אבל כשחום האש גדול, אע"פ שגם העשן פועל, עיקר מה שנעשה ראוי לאכילה הוא מכוח חום האש- ויש להחמיר.

דג הנאכל כמות שהוא חי על ידי תערובת, כגון סלמון או טונה [מצוי במאכל הנקרא 'סושי'] ועולה על שולחן מלכים, יש מי שמתיר לאכול את הדג אף שבישלו הגוי. **הערה:** היות והוא בגדר נאכל כמות שהוא חי אף שעולה על שולחן מלכים. וכתב המג"א: אם נאכל חי על ידי תערובת- מותר. וכן העלה בספר 'בישול ישראל- פאלק' (מילואים סימן ט). ויש מחמירים דנאכל חי הוא דווקא כאשר נאכל כמות שהוא ולא בתערובת. כן העלה הגרי"ש אלישיב זצ"ל הובא בספר 'וישמע משה' ח"א (עמוד רנא) שיש בו איסור בישולי גויים. ושוב ראיתי שכן העלה בשו"ת 'דברי בניהו' חכ"ד (סימן נז) לעניין דג הנמצא בסושי, באופן שמפריד את הדג בפני עצמו, אפשר שגוי כן יבשל ואין בו איסור, כיוון שנאכל חי. אולם כאשר האורז הוא הרוב- אסור, דאזלין בתר הרוב. וכעת ראיתי שכן העלה בשו"ת 'אבני דרך' ח"ט (סימן צט). וע"ע בספר 'אוהל יעקב- סקוצילס' (עמוד עז) שהביא הרבה ממורי ההוראה שאסרו זאת. וע"ע שו"ת 'שואלין ודורשינן' ח"ח (סימן פז אות א). ועוד שמעתי, אף מה שנאכל חי בסושי, הוא חלק דג מסוים ולא כל הדג. ממילא אי אפשר ללמוד מכאן, שגוי מותר בבישול דג הטונה כולו. ויש אוסרים וכן נראה עיקר. אולם האורז לכל הדעות יש בו איסור בישולי גויים.

צדקה תציל ממות

הגאון הגדול רבי חיים קרייזווירט זצ"ל (רבה של אנטוורפן) התפרסם כ'עמוד הצדקה', שהיה מתדפק על דלתי גבירים וחולל פלאות ע"י צדקות נשגבות, אותם עשה, במיוחד לצורך הכנסת כלה במשפחות יתומים ואלמנות. באחת הפעמים נסע ברכב של אחד מגבאי הצדקה המפורסמים בירושלים, לבית אלמנה טריה. בדרך שמע הגבאי כשרבינו חוזר ואומר מספר פעמים: 'ילב אלמנה ארנן' (איוב כט, יג).

בבואם לבית האלמנה הטריה, היא התייפחה בבכי מר והצביעה על ילדיה: "איך אחתן את כולם? איך אצליח לפרנס אותם? מה אתן להם לאכול? כיצד אוכל לספק את כל מחסורם?!". אז נתן מכה רבינו על השולחן והכריז: "אני אחתן את כולם! כל ההוצאות עלי ועל צווארי!".

יום אחד נכנס רבינו לאחד הגבירים וביקש להתרים אותו עבור תמיכה במשפחות עניות בירושלים, הוא אמר לגביר, שברצוני לזכותו עבור עניי ירושלים עיר הקודש. הגביר הגיב בזלזול: "אני לא זקוק לזכויות". רבינו יצא מבית הגביר כולו נרעש, נפחד ומזועזע ואמר: "מילא אם אדם טוען שאין לו כסף או שהוא תורם למטרות אחרות, אני מבין. אבל מי יכול להעיד על עצמו, שלא חסרות לו זכויות?!".

אחרי תקופה לא ארוכה נהרג אותו גביר במיתה משונה, ל"ע. רבינו כששמע זאת, הזדעזע ואמר: "שלא יחשבו, כי מדובר בעונש חלילה על שסירב לתרום. אלא נגזרה עליו מיתה קודם לכן, ושלחו אותי מהשמיים להציל אותו על ידי צדקה המצילה ממוות. אך לדאבון לב, הוא לא רצה לתפוס את חבל ההצלה הזה".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה.

בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PhineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה)

אם ראשונים כמלאכים - הרב דוד הכהן אזוג השני- הבאבא דודו' זצ"ל

הרב המקובל דוד הכהן אזוג (השני) המכונה ה'באבא דודו'- נצר לשושלת חכמים ממשפחת הכהן אזו"ג שבמרקו. נו"נ למקובל רבי דוד בן ברוך הכהן אזו"ג הראשון. בשם המשפחה אזו"ג מרומזים מספר עניינים: ראשית, על היותם כוהנים מיוחסים, שכן ר"ת אזו"ג הוא: אֶלְמָנָה זֹנָה וְגִרּוּשָׁה לֹא יִקָּח, כפי הציווי על הכהנים (שכן הפסוק בתורה: אִשֶׁה זֹנָה וְחִלְלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשֶׁה גִרּוּשָׁה מֵאִשָּׁה לֹא יִקָּחוּ כִּי קֹדֶשׁ הוּא לְאֱלֹהֵינוּ" (ויקרא כא, ז). וכן בשפה הברברית המילה 'אזוג' פירושה הגדול.

כיהן כרב הראשי לקהילה בטרודאנט שבמרקו. נודע בענוותנותו ובצניעותו. רבים פנו אליו ונושעו. מלומד בניסים. שמו התפרסם כאדם קדוש המחולל פלאים בשל העובדה שנסים עקרות רבות היו פונות אליו ונושעות, וכן חולים קשים, שביקשו את ברכתו- נרפאו בדרך פלא לפליאת הרופאים שכבר לא האמינו שיכולים לקום ממיטת חוליים. אנשים קשי יום ומרי נפש נכנסו אל ביתו, ויצאו, כשעל פניהם חיוך רחב בשל העובדה, שידעו כי ברכותיו של הצדיק עושות פרי. לכן כונה ה'באבא דודו'. נפטר ב-כ"ה אדר ה'תשי"ג (1953) לאחר שלקה בהתקף לב. ציונו תרודנת שבמרקו.

סבא (מצד האב): ר' דוד בן ימין. **אביו:** ר' ברוך. **אימו:** מרת סולטנה. **אישתו:** מרת פרחא. **בנו:** ר' ברוך הידוע בכינוי ה'באבא אלעזר'. **בתו:** מרת רחל.

מעשה ביהודי, שהיה לו עסק משותף עם ערבי. פעם אחת, בחג הפורים, שנה היהודי לשוכרה והלך לבקר את שותפו הערבי, שהתגורר סמוך לביתו. כשראה הערבי את שותפו היהודי במצב של גילופין, הבין שיכול הוא לנצל את המצב. מיד הביא גיליון נייר, וביקש מהיהודי לחתום עליו עבור רכישה נוספת לחנות.

לאחר שהיהודי עשה כאשר התבקש, שילח הערבי את שותפו לביתו. מיד לאחר מכן הוסיף הערבי בכתב ידו -י- "היהודי החתום למטה מאשר בכתב ידו כי הוא מכר את חלקו בחנות לשותפו (וכאן ציין הערבי את שמו) וקיבל על כך סכום הגון המקובל על שני הצדדים, והמכירה נעשתה כדין ואין לאף אחד מן הצדדים את היכולת לחזור בו.

כדי לתת תוקף משפטי למסמך, הערבי הביא בנוסף שני קרובי משפחה. הללו חתמו על המסמך בסוף המסמך בתור עדים, שנכחו במעמד המכירה המעידים כי היהודי קיבל סכום הגון תמורת חלקו בחנות. למחרת, לאחר שהיהודי התעורר מִשְׁכָּרוֹתוֹ, בא היהודי לחנות כהרגלו מידי יום.

להפתעתו המרובה, שמע משותפו הערבי, כי מהיום והלאה אין לו דריסת רגל בחנות. הגוי אף הציג לפניו את המסמך בחתימת ידו, מכתב המעיד נאמנה, כי הוא מכר את חלקו, ושקיבל תמורת חלקו את מלוא הכסף ואין לו כל טענות על כך.

היהודי הבין עתה את אשר עשה לו שותפו הערבי, כשהוא היה שיכור. אך מה יוכל עתה לעשות כשיש בידי הערבי מסמך חתום, כאשר חתימתו מתנוססת על המסמך בצירוף חתימת שני עדים?! אף שופט לא יפסוק לטובתו במצב שכזה ולא יקבל את טענותיו, שכן שני עדים נוספים חתמו, כי העסקה הייתה לשביעות רצונם של שני הצדדים.

בצר לו, נסע היהודי אל הצדיק 'באבא דודו' וסיפר לו דברים כהווייתם. "אל תפחד", הרגיע אותו הצדיק, "לך לביתך ואל תדבר עם הערבי מטוב ועד רע. לא יאריך הזמן, ובעזרת השם יתברך תראה, איך שהערבי הוא בעצמו יבוא לביתך ויתחנן לפניך, שתסלח לו על המעשה שעשה!".

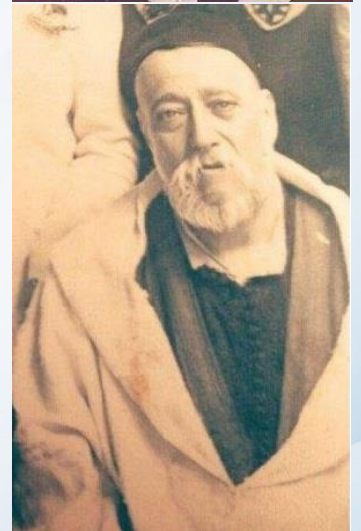
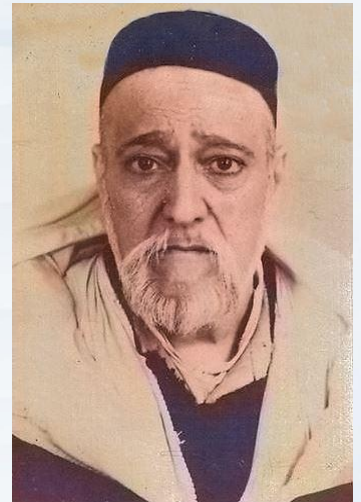
שמח היהודי עד מאוד שכן ידע, כי כל דברי הצדיק מתקיימים. הוא נסע לביתו והמתין באורך רוח לישועת ה' הקרובה לבוא ורצה לראות כיצד יתקיימו דברי הרב. ואכן מדברי הצדיק לא נפל דבר. מאותו יום ואילך, החלו לפקוד את הערבי צרות שונות ומשונות:

כשרכב על סוסו ליד שער העיר, פגעה בו אבן שזרק ילד ערבי ופצעה אותו והוא נאלץ לשכב במיטת חוליו, כשהוא סובל. עברו יומיים בלבד והוא הוזמן אל מושל העיר. הלה דרש ממנו שיעזוב מיד את הבית בו הוא גר באמתלה שהבית שייך למישהו אחר.

כך הלכו ותכפו הצרות, עד שהערבי בעצמו הבין שלא יתכן ומדובר רק בצירוף מקרים. הוא חשב, שמא כל הצרות באות עליו, מפני שרימה את שותפו היהודי. הוא הבין כי יד ההשגחה פגעה בו והוא אינו מסוגל להמשיך ולחטוף צרות נוספות.

ככל שהעמיק לחשוב בדבר, ראה כי הצרות החלו לאחר שרימה על שותפו היהודי. המסקנה הייתה חד משמעית. הוא הבין, שאם הוא רוצה שיפסיקו המכות והצרות, עליו להתנצל בפני היהודי ולהחזיר אותו למעמדו הקודם.

השכם בבוקר כשהוא שבור ורוצץ מחמת כל מה שאירע עימו, הגיע הערבי אל ביתו של היהודי, שותפו לשעבר. הוא נקש על הדלת ולאחר שהיהודי פתח, התנפל הערבי לרגליו ובדמעות שליש ביקש את סליחתו על מעשהו הנבזי וקרע את המסמך מול עיניו וביקש ממנו לחזור לחנות ולהיות שותפו כפי שהיה כל הזמן.

אָמוּנָה בְּבוֹרָא עוֹלָם

"אנא ממך, נסי בבקשה להיזכר בכתובת של אחיינך, באיזה איזור כדאי לחפשו. כך נוכל לנסות למצוא אותו ואולי נצליח לקשר ביניכם."

אולם הישישה לא השיבה על כך. הוא ניסה לחזור ולהסביר, כי במקרה שכזה היא עלולה להיכלא למשך שארית חייה בבית-המעצר הבריטי.

האשה הישישה נותרה באדישותה ולא השיבה דבר. העסקן אמר לה: **"האם את מבינה את משמעות הדבר?"** והישישה, כאילו לא אמר דבר, אינה מתרגשת מדבריו.

ביום השלישי כבר הרגיש, כי הוא עצמו הופך להיות 'פקעת עצבים'. הוא ניגש עליה נסער ואמר לה: "הגידי נא לי, חז"ל אמרו 'בישישים חכמה'. אני אינני תופס, כיצד יתכן שאישה בגילך נוסעת ולא יודעת, מה תעשה ולהיכן תלך, ועוד ברוגע שכזה. מהיכן את שואבת אפאתיות שכזו?!"

הביטה בו הישישה ואמרה לו: "ראה נא, ה' יתברך לעד ולעולמי עולמים כבר תשעים שנה לא עוזב אותי ואפילו לרגע קט. מדוע אתה חושב שדווקא כעת הוא ינטוש אותי ולא ישגיח עלי?!"

"אני סומכת רק עליו במאת האחוזים ולא חוששת מהבריטים ולא מבית-המעצר ולא מאף אחד בעולם! אני סומכת רק על הקב"ה!"

כשראה שכן הוא המצב- החליט לשתוק ולא לומר מאומה. כעבור שבוע ימים הם הגיעו בשעה טובה לארץ. הם עגנו בנמל. שם קיבלו את העסקן כתבים רבים שידעו על בואו והגיעו כדי לראיין אותו.

מיודענו, שהיה מותש מאותה הפלגה, סירב להתראיין וביקש שיניחו לו לנפשו. אחד הכתבים, כתב נמרץ אחד לא ויתר. הוא ביקש את כתובת העסקן כדי שהוא יגיע למעונו ויראיין אותו מאוחר יותר.

כשראה שאינו יכול להיפתר ממנו השיב לו העסקן: "אמור לי את שמך ואסדר לך פגישה במעוני". השיב לו הכתב: **"שמי סוקולוב"**. הוא נדהם לשמע התשובה ושאל מיד:

"אולי יש לך בשיקאגו דודה ישישה בשם זה?" הכתב ענה לו: 'כן'. אמר לו העסקן: "הרי היא לפניך". כך נפגשו השניים מיד עם הגיעה לנמל וכך מצאה מקום ראוי לשארית ימיה.

הרב המשך ואמר לאברכים: "ראו נא, יותר ממאתיים שנה הקב"ה לא עזב את ישיבת מיר על כל צרכיה ואפילו לרגע אחד. הנראה לכם שכעת ינטוש אותנו? אלא שצריכים אנו להתחזק באמונה וביטחון ונזכה בעז"ה לראות ישועות!"

לעיתים אנו עלולים לשכוח, או חלילה לא להרגיש, כי בורא עולם הוא המשגיח עלינו בכל צעד ושעל. עלינו להאמין בו בלבד - ולא חלילה באדם פלוני או אלמוני. עלינו לדעת כי הישועה היא רק מאת בורא עולם והאדם הוא למעשה רק 'צינור' דרכו יורדת הישועה.

אם חלילה, הוא סומך על כוחו שיוכל לפעול או סומך על אחרים שיעזרו לו ושוכח את בורא העולם, עלול הוא להתבדות ולגלות כי אותו אדם לא עזר לו במאומה.

אחד הביאורים על מה שכתב דוד המלך ע"ה: **"מֵאֵין יְבֹא עֲזָרִי"** (תהלים קכא, א) הוא רק כשאנו עושים את עצמנו אין-אז יבוא עזרי מאת הבורא יתברך כיוון שיראה שאנו סומכים רק עליו.

אולם המילה 'אֵין' היא בהיפוך אותיות היא 'אָנִי'. אם חלילה האדם סומך על עצמו, אזי בורא עולם אומר לו כביכול: "אם אתה סומך על עצמך, אז תסתדר לבד". להלן סיפור, המעובד מתוך מוסף שבת-קודש פרשת יתרו ה'תשע"ד:

היה זה לפני מספר שנים, בסיום מסכת במעונו של אחד מראשי ישיבת מיר בירושלים. הרב נשאל אז על ידי מספר אברכים כיצד מתכננת ישיבת מיר לשרוד מול חרב הגזירות הכלכליות, שגרמו לה באותה תקופה להפסד של מיליוני שקלים מידי חודש.

ראש הישיבה השיב להם במעשה, שאירע בתקופת המנדט הבריטי: **היה זה עם אחד מראשי היהדות בחו"ל שהפליג בספינה לארץ הקודש כדי לעזור לבני היישוב היהודי דאז.**

בספינה פגש הלה בישישה כבת תשעים שנה משיקאגו, שהחליטה שזה הזמן לעלות לארץ הקודש. היא ביקשה לחיות את שארית חייה בנחלת אבותיה.

הוא שאל אותה היכן היא מתכננת לגור? והיא השיבה לו, שאומנם אין בידה שום חסכוניות לרכוש לעצמה בית, אך בדעתה להתגורר בבית אחיינה, ששם משפחתו סוקולוב וגר היכן שהוא באחד מיישובי הארץ.

התפלא אותו האיש על תמימותה של הישישה ואמר לה: "דעי לך, בארץ שולטים הבריטים. הם לא נותנים 'להסתובב סתם ברחובות'. אם אינך יודעת מהי הכתובת של האחייני, ברגע שתגיעי ותרדי מהאוניה הם ישלחו אותך לבית המעצר הבריטי".

למרבה הפלא, האישה הישישה לא התרגשה כלל מדבריו. היא סובבה את ראשה ונראתה רגועה לחלוטין, למרות שלא ידעה את הכתובת אליה היא רוצה להגיע.

למחרת לא מצא הלה מנוח בנפשו. הוא לא הבין, כיצד יתכן הישישה אינה מוטרדת כלל. הוא ניגש אליה שוב ואמר לה:

לע"נ	הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתי בן אסטריא טאון זצ"ל	הרב עובדיה יוסף בן גורג'ה זצ"ל
	הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
	אביבה בת איירין ע"ה	זהבה בת שושנה רייזל ע"ה	חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל
	אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
	יצחק בן חביבה ז"ל	נעמי בת כותון ע"ה	דוד יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
	אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה	צדיק חכם בן רחל ז"ל
	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל	דוד בר חסיבה ז"ל
	סוליקה בת עישה ע"ה	יעקב בן אסתר ז"ל	חווה בת יעקב צבי ע"ה
	סלים בן פרחת ז"ל	רחל רפאת בת השמת ע"ה	יצחק יצקן בן רחל ז"ל
	יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחת ז"ל	ברכה בת מרדכי ע"ה
	ספירנס תקווה בת נעמה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	יעקב בן נעמה ז"ל
	מישא אסתר בת זהרה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	שרה בת מורברי רחל ע"ה
	אברהם בן טובה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	אלון בן סעדה ז"ל

